

گزارش مسابقه عکاسی جستجوی کیفیت در شهر از دریچه تصویر

الهه پژوتن

۱۳۹۴ برگزار کردند. چشم‌انداز این مسابقه را می‌توان شکل بخشیدن به یک جریان مستمر مستندسازی عنوان کرد که طی آن شهروندان عادی یک شهر به ثبت کیفیت‌های زندگی خود در شهر بپردازند و کارشناسان با بررسی این مستندات، رویه برنامه‌ریزی و طراحی شهرها را مبتنی بر اصولی زمینه‌گرا و مردم محور بازبینی کنند. توجه به این نکته ضروری است که این گونه رویدادها در صورت تداوم، خواهند توانست زمینه مشارکت فعال جامعه محلی را فراهم آورند و با روش‌های مختلف آن‌ها را در بیان مسائل و راه حل‌ها، توانمند سازد. همچنین تاکید بر صفت مستمر و مداوم بودن این مسابقه در سال‌های آتی تنها نشان‌دهنده ضرورت بطئی بودن یک حرکت مستند سازی با تکیه بر دانش محلی مردم است که بایستی به عنوان یکی از اصول بنیادین در تحقق بازآفرینی شهری موفق، سرلوحه اقدامات قرار گیرد و با تشکیل یک مرکز اسناد تصویری از هر شهر، دانش محلی و دانش کارشناسی اقصی نقاط این سرزمین، به صورت توأمان ثبت شود.

اهداف مسابقه:

- ایجاد چرخش در زاویه نگاه به بافت‌های تاریخی، فرسوده، سکونتگاه‌های غیررسمی و حاشیه‌ای شهرها و ترویج نگرش مثبت‌اندیشانه نسبت به دارایی‌ها و منابع این محدوده‌ها
- توجه به نقاط قوت و فرصت‌های این محله‌ها و افزایش

شاید بتوان گفت واژه "بازآفرینی"، ارتباطی دوسویه میان دو مفهوم "بازخوانی" و "بازتولید" را به ذهن متبادر می‌سازد. بازخوانی، به معنی قرائتی دوباره از روایت‌هایی که گاه به کالبد پهلوی می‌زنند، گاه به طبیعت و گاه به آداب و رسوم یک جامعه و بازتولید، در مقام آفرینشی دوباره که باید بر اساس مختصات مکانی - زمانی صورت پذیرد. هنگامی که بازآفرینی در نسبت با شهر قرار می‌گیرد و عبارت "بازآفرینی شهری" را پیش روی کنشگران قرار می‌دهد، حساسیت موضوع بازخوانی و بازتولید دوچندان می‌شود و برای تحقق آن به ابزارهایی نیاز است که بتوانند به گونه‌ای موثر و کارآمد، با اعاده کردن روایت‌های گذشته و ثبت روایت‌های حال، زمینه را برای بازتولید مهیا سازند. یکی از این ابزارها به طور قطع هنر عکاسی است؛ چراکه هر عکس از دل یک متن تاریخی بر می‌خیزد و هر عکاسی به یک گفتمان فکری تعلق دارد (فاضلی، ۱۳۸۹) و در نتیجه حرفی برای گفتن درباره زمینه و زمانه‌ای مشخص خواهد داشت. کاربست هنر عکاسی در تحقق بازآفرینی شهری، از آن حیث حائز اهمیت و ارزش است که از یک‌سو، می‌تواند یک واقعیت در شهر را مستند سازد و از سوی دیگر عینیت و ذهنیت مردمانی که با آن واقعیت زندگی کرده‌اند را بر اساس چگونگی نگرش و تفکر عکاس اثر، نمایش دهد. بنابراین ضروری است با راه‌اندازی یک جریان عکاسی هدفمند، به بازخوانی روایت‌هایی در شهر پرداخته شود که از حیث کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی، به منزله ثروت تلقی می‌شوند و می‌توانند زمینه‌ای را برای تجلی کیفیت و بازتولید محیط مطلوب برای زندگی شهری فراهم آورند.

شرکت مادر تخصصی عمران و بهسازی شهری ایران در راستای نهادینه کردن مفهوم کیفیت در حیات مطلوب شهری با همکاری مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران، مسابقه عکاسی "جستجوی کیفیت در شهر از دریچه تصویر" را به عنوان بخش جنبی رویداد "جستار کیفیت در تجربه‌های بازآفرینی شهری" در سال